

semblances

La Gna. M. Dolors Sitjes i Vila ens deixa durant dos anys per anar a estudiar a Roma

La M. Dolors, adjunta a la Direcció d'Infermeria, vinculada a l'Hospital durant molts anys, ha decidit fer un parèntesi en la seva vida professional per dedicar-se, durant els propers dos anys, a cursar estudis relacionats amb la seva professió i opció de vida. Per aquest motiu hem considerat convenient tenir-hi aquesta entrevista.

Quants anys fa que ets a l'Hospital?

Des del 17 de juliol del 1970. Tenia 20 anys. Em ve d'un any per celebrar les noces de plata amb la Institució.

Eres ja infermera?

No. Vaig estudiar la carrera posteriorment, a l'Hospital Militar de Barcelona.

Quin és el balanç que fas d'aquests 24 anys?

D'entrada, puc dir que he viscut més anys

a l'Hospital que amb la meva família. Considero que tot el que he aportat en el decurs de les meves tasques i responsabilitats m'ha estat retornat amb escreix.

Haig de donar gràcies a la meva Comunitat, a la Congregació i a l'Hospital perquè, des de molt jove, em van fer confiança i em van donar responsabilitats i, en aquests anys, tant professionalment com humanament, la meva personalitat s'ha vist engrandida i enriquida.

Què et motiva per deixar-nos?

Sóc religiosa, no ho podem oblidar, i la meva opció de vida em demana més formació per continuar treballant per la salut i els malalts, però des d'un altre àmbit, dins de la mateixa infermeria, que em permeti donar-li un sentit més espiritual. Fa uns quants anys que em preocupa l'atenció religiosa als malalts. Crec que és un aspecte poc atès i penso que ara és un bon moment per iniciar aquest camí. Actualment, l'Hospital disposa d'un equip de professionals molt ben preparats i la meva

absència no ha de ser causa de cap trastorn. Crec que haig d'aprofitar l'oportunitat que em presenta la Congregació, perquè està d'acord amb els meus plantejaments.

Quin és exactament el contingut d'aquests estudis?

És una Llicenciatura en Teologia de Pastoral Sanitària. Contempla la problemàtica del malalt des de la seva dimensió social, psicològica, humana i espiritual. Què faràs després?

La meva intenció és, una vegada acabats els estudis, oferir novament els meus coneixements a l'Hospital, però l'acceptació dependrà de la línia d'actuació i dels plantejaments que, en el seu dia, l'Hospital tingui formulats.

Desitgem que en aquesta nova etapa que la M. Dolors inicia trobi resposta a les seves inquietuds, i tots esperem tornar-la a tenir entre nosaltres d'aquí a dos anys.

Marina Molins

la farmaciola

Al bany és un bon lloc. A casa la tenim a l'armari del bany. N'ocupa una part; només un costat i, quan la necessites, és fàcilment assequible. Però, ni poc ni massa. Sovint hi ha nens, quitxalla a la casa i si la farmaciola fos massa accessible, hi podria haver un gran trastorn. Per això, és recomanable que quedi alta, que la porta ajusti fort i bé, i, si molt em forceu, que tingui baldó o pany.

S'ha de vigilar molt. Hem de tenir cura que el nen no hi arribi, perquè ens podria donar un gran disgust. Suposo que tindrem ocasió de parlar-ne de les intoxicacions.

Hi pots trobar de tot: gases, esparadrap, xarops, dragees, xeringues, agulles, ampolla d'esperit de vi o d'aigua oxigenada, alguna tintura de iode o algun altre antisèptic... I tisores i condons i tallaungles i fins i tot coses que no hi haurien de ser, com col·lutoris i pasta dentífrica. Hi ha força coses, a la farmaciola!

La farmaciola, la tenim al bany, a casa. Perquè la tinguis a l'abast quan et dutes, quan et rentes, a l'hora d'anar a dormir, si t'ha sortit una butllofa als dits del peu; si, de suar t'has esborronat les aixelles o l'entreuix o ... ves a saber! Hi ha múltiples circumstàncies que fan de la farmaciola una eina convenient i benvinguda: I aquí, en un periòdic d'hospital, potser també hi ha de ser, encara que sigui darrera la

porta i en un racó no massa accessible, perquè no s'hi facin mal els nens. Si no, com ens ho fariem si se'ns entrevesés una paraula o se'ns clavés una aresta d'una espina amb la carta de tal senyor o qui sap què?

Ara mateix, tinc les mans plenes d'idees i ganes de tenir-ne una de farmaciola, però que sigui una mica especial, una mica diferent: que hi guardi esparadraps i medicines i que a més a més comuniqui; que connecti amb tots vosaltres. Perquè no hem d'oblidar que és LA FARMACIOLA del periòdic.

I és clar, el bany és petit i no hi ha espai per més d'un. Surto jo i podrà entrar el Dr. Joaquim Rigau, de la Unitat de l'Aparell Digestiu i Fetge de l'Hospital, qui en el proper número ens parlarà del restrenyiment i li deixarem tot el temps i l'espai necessaris.

Quim Bosch

l'agenda

Comiat per jubilació de dos companys d'hostaleria

Aprofitem aquest primer número del nostre periòdic per fer ressó del recent comiat de dos companys que han estat entre nosaltres durant molts anys. Isabel Fernández Ruiz es va jubilar el 30 de juny passat després d'haver estat treballant de cosidora des del mes de febrer de l'any 1978. Juan José García Rivera es va jubilar el dia 7 de juny. Des del setembre del 1976 treballava a la bugaderia de l'Hospital. A tots dos: molta sort i gràcies per la vostra feina.

